

Oppimispäiväkirja

Linnea Malinen
Dinamico-festivaali
Reggio Emilia, Italia 4.9.-27.9.2025

Instagram: <https://www.instagram.com/linneamalainen?igsh=Ymxqa2lhdTN5c2Vu>

Tiktok: https://www.tiktok.com/@linneamalainen?_t=ZN-90DC8XIQldW&_r=1

Matka- ja työ alkaa 2.9.-6.9.

Matka Reggio Emiliaan sujui hyvin. Lensin aamulla Bolognaan, josta otin n. 40min junan Reggio Emiliaan. Pääsin heti asunnolle, mutta wifiä jouduin odottamaan viikon(tuli kalliiksi). Ensivaikutelma kaupungista on todella hyvä iltakävelyni jälkeen!

3.9. Tapasin Ifoan tutorini ja kuulin perustietoa kaupungista ja harjoittelusta. Innostus kasvoi entisestään. Näinä ekoina päivinä ehdin kierrellä kaupunkia kävellen ja löytää uuden lempikahvilani.

4.9. Ensimmäinen virallinen harkkapäivä maatilalla kaupungin ulkopuolella. Sain tutoriltani kyydin ja aamulla juteltiin harjoittelun etenemisestä. Elenan(ohjaajani) ja muiden tapaaminen vähän jännitti, mutta kaikki olivat todella mukavia ja toivottivat tervetulleeksi. Elenan äiti tarjosi heti kahvia ja opetti minulle italiaa. Päivä jatkui sähköjohtoja mitaten, kunnes pääsinkin jo lounaalla kotiin.

Seuraavat pari päivää työskentelin paljon Elenan miehen Ricon kanssa tehden erilaisia valmisteluja festivaalia varten. 6.9. Pääsimme jo aloittamaan festivaalialueen valmistelua puistossa.

Yllätyin, kuinka luontevalta kaikki tuntui alusta alkaen. Vaikka kaikki tapaamani ihmiset eivät puhuneet englantia, kommunikaatio toimi ja työtehtävät olivat mukavia. Tykkään kun työ on konkreettista ja fyysistä, ja työn tuloksen näkee.

Koska päivät olivat lyhyitä, jäi aikaa kaupungin tutkimiselle ja kämppiksen kanssa ajan viettämiseen. Tulen työskentelemään Flic:n sirkuskoululaisten vapaaehtoisryhmän kanssa ja odotan heidän tapaamistaan paljon.

Ensivaikutelma ja eroja Suomeen

- hintataso huomattavasti Suomea matalampi
- ihmiset ei puhu englantia kovin hyvin, mutta pystyn asioimaan esim kaupassa pelkällä italialla.
- lämpö ja aurinko
- rakastan kaupungin siisteyttä, kauneutta, keskustan turvallisuuden tuntua ja rennompaa elämäntyyliä
- ihmiset todella ystävällisiä ja erityisesti sirkuspiireissä kohdellaan kuin perheenjäsentä

7.9.-9.9.

7.9. tapasin taas paljon uusia ihmisiä, kuten vapaaehtoisryhmän, joiden kanssa työskentelen. Päivät kuluivat puistossa rakentaen ja välillä tunnen oloni ulkopuoliseksi, kun en ymmärrä kieliä(italia, ranska, espanja). Työtehtävissä olen päässyt hyödyntämään koulussa opittua ja nautin ekaa kerta sirkusteltan pystyttämisestä, jota koulussa inhosin! Vielä ei tunnu siltä, että festivaali on juuri alkamassa.

Työtehtäviä:

- maalaaaminen
- vanhan maalin pois hionta
- katsomoiden, aitojen ja telttojen pystytys
- kierrätysastioiden asettaminen paikoilleen

Festivaali 10.9.-14.9.

10.9. Eka festaripäivä. Aamulla tehtiin viimeisiä valmisteluja, kuten muutaman kyltin maalaus ja yhden katsomon pystytys. Lisäksi asennettiin sovellukset puhelimiin lipuntarkastusta varten.

Illalla minulla oli yksi lipuntarkastusvuoro, aukiolla tapahtuneen esityksen avustamista, ja muuten sain käydä katsomassa esityksiä. Näin mm. erään sirkusryhmän esityksen, joka oli täynnä niin hauskoja ideoita ja oivalluksia, että kävin katsomassa sen vielä uudestaan parin päivän päästä. Oli ihanaa nähdä kuinka paljon ihmisiä tuli katsomaan sirkusta! Koen, että tunnelma oli rennompi ja lämpimämpi mitä se Suomessa olisi vastaavassa tapahtumassa ollut. Myöskään alkoholin tarjoilu ei tuottanut järjestyshäiriöitä yhtenäkin festaripäivänä.

Seuraavat festivaalipäivät kuluivat lippuja tarkastaen, pieniä roudauksia tehden, esityksiä katsoen ja erilaisia pelejä pelaten vapaaehtoisten kanssa. Välillä olin myös ruokavuorossa pistämässä lounasta/päivällistä esille. Työpäivät keskimäärin klo 12:30-23:00.

Tunnelma puistossa oli ihana iltaisin, kun puihin viritetyt valot loistivat ja kaikkialla oli hyväntuulisia ihmisiä. Lipuntarkastus meni kielimuurista huolimatta hyvin. Jos kohtasin kysymyksen, johon en osannut vastata, pyysin työparini apuun. Vapaaehtoisten kanssa työskentely oli ihanaa ja välillä he jopa käänsivät minulle pätkiä esityksistä englanniksi. Tunnelman lisäksi heitä tuli eniten ikävä kun festivaali loppui.

Klippejä ekalta päivältä: <https://vm.tiktok.com/ZNdGoAvA3/>

Viimeinen festaripäivä: <https://vm.tiktok.com/ZNdGog3ar/>

15.9.-19.9.

15.9. Purkupäivä. Oltiin kaikki hyvin väsyneitä, sillä viimeisenä päivänä työt jatkuivat myöhään. Saatiin kuitenkin koko puisto siivottua. Olin purkamassa suurinta sirkustelttaa koko päivän, joka oli kokemus 28C helteessä.

Oma fiilis oli koko päivän haikea, kun tiesi kaikkien lähtevän ja festareiden olevan ohi. Illalla meillä oli koko työryhmän +muutamien esiintyjien yhteinen illallinen maatilalla. Ruoka oli hyvää, pääasiassa tilalta tullutta ja siellä tehtyä kasvisruokaa ja viiniä. Olin kuitenkin hyvin väsynyt, eikä tilannetta helpottanut ympäröivä italian kieli.

Suomessa olen joutunut tottumaan humalaiseen karonkkaan tapahtumien ja esitysten jälkeen, joten rakastin rauhallista ja hyväntuulista illallista koko porukalla.

Välipäiviä viimeistä esityspäivää odotellessa

16. ja 19. päivä olivat ennalta-arvaamattomia vapaapäiviä. Olin hieman ärtynyt, kun sain tiedon vapaasta niin myöhään, etten enää ehtinyt tehdä päiväretkiä yms. samana päivänä.

17.9. Autoin Elenan äitiä maatilalla festivaalivaraston kanssa ja pesin paljon lasipulloja sekä tarjottimia. Pääsin syömään tilalla asuvien vanhusten kanssa ihanaa sienipastaa ja tutustumaan heihin. Iltapäivällä sain kyydin takaisin keskustaan ja ohjeet seuraavalle päivälle.

18.9. Pääsin seuraamaan paikallisen teatteriryhmän harjoituksia teatterille, jossa festivaalin viimeinen esitys tulee olemaan. Tunsin oloni vähän epämukavaksi katsoessa kun muut treenasivat, mutta kuulemma se oli heille ihan okei.

Viimeinen illallinen

Maisema Reggio Emiliasta

Vikan esityksen teatteri

Viimeinen työpäivä 20.9. <https://vm.tiktok.com/ZNdGoX3dT/>

Saavuvin teatterille lounaan jälkeen klo14:30 ja pääsin taas seuraamaan harjoituksia, läpimenoa ja viimeisten valojen ja äänien tsekkausta teknikon kanssa. Sen jälkeen rakennettiin katsomo ja laitettiin lipunmyynti valmiiksi esitystä varten.

Lipuntarkastus oli tällä kertaa kokonaan vastuullani ja selvisin aika hyvin. Ymmärsin ja pystyin vastaamaan kysymyksiin esim. “missä vessa on?” ja “voinko istua minne tahansa?”.

Esityksen jälkeen siivottiin ja haettiin pizzaa, jota sitten syötiin teatterin lavalla istuen. Koska teatterin alue on turvaton, sain kyydin keskustaan klo00:30. Päivän aikana juttelin Elenan kanssa ja sain varmistuksen sen olevan viimeinen päiväni. Olo oli tyhjä ja surullinen ja kiittelin häntä paljon tästä kokemuksesta. Lisäksi päätin, että lähdän aamulla Riminille ja San Marinoon, joten yö jatkui vielä junan, bussien ja hotellin varaamisella.

Viimeinen viikko

Vaikka olisin mielelläni työskennellyt pidempäänkin, olin innoissani päästessäni tekemään retkiä lähikaupunkeihin. Junilla liikkuminen oli helppoa ja tuntui alusta asti luontevalta. Matkoihin kului monta tuntia, sillä yritin säästää rahaa suosimalla hitaista lähijunia vaihtoineen pikajunien sijasta. Ehdin vierailla Bolognassa, San Marinossa, Riminillä, Firenzessä ja Cinque Terren neljässä eri kylässä.

<https://vm.tiktok.com/ZNdGomakx/>

Viimeisenä päivän palautin avaimet ja lähdin kohti Bolognan hostellia, jossa majoituin viimeisen yön ennen aamulentoa Barcelonaan. Olo oli surullinen sulkiessani asunnon oven viimeistä kertaa.

Ajatuksia harjoittelusta

Päällimmäisenä ajatuksena on kiitollisuus. Kuukauden aikana tapasin ihania ihmisiä (työkaverit, kämppikset, hostellihuonekaverit), opin paljon erityisesti Italian sirkuspiireistä, pääsin tekemään mielekkäitä asioita, syömään hyvää ruokaa ja näkemään italiaa. Ennen harkkaa pelkäsin, että se on liikaa heti Grönlannin jälkeen, mutta se olikin juuri sitä mitä tarvitsin. Oli ihana huomata, kuinka mua kohdeltiin heti kuin perheenjäsenenä kun kerroin olevani sirkusihminen. Rikkaus oli myös päästä näkemään nykysirkusta, joka kiehtoo minua nyt vaan entistä enemmän. En vielä osaa sanoa tarkalleen miten sirkus näkyy tulevaisuudessani, mutta voisin todellakin nähdä itseni työskentelemässä tapahtumissa ja lähellä sirkusta ja sen ihmisiä.

On vaikeaa luetella mitä opin, sillä suurin osa käyttämistäni taidoista olivat jo minulla valmiina, mutta ainakin opin uutta kieltä ja kulttuuria. Lähdin myös rohkeammin kokeilemaan uusia juttuja ja haastoin ahdistusta, joka liittyy sosiaalisiin tilanteisiin. Esimerkiksi vieraalle sirkusryhmälle esittäytyminen ja avun tarjoaminen englanniksi, kun ei edes tiedä ymmärtävätkö he, oli jännittävää, mutta meni lopulta tosi hyvin.

Lisäksi viimeisen viikon matkustelut synnyttivät palon lähteä taas matkustamaan maata pitkin ja viimeiset yöt hostelleissa Bolognassa ja Barcelonassa olivat täynnä mukavia kohtaamisia ja keskusteluja.

Suurimmat haasteet harkassa olivat kieli, sekä se ettei minulla ollut nettiä asunnossani ensimmäiseen viikkoon. Harmitti kun ei voinut olla yhtä tehokas kuin muut, sillä sain ohjeet aina vähän vajaina ja myöhemmin. Tein kuitenkin parhaani ja yritin olla ja seurata mahdollisimman paljon mukana.

Italiaan palaisin mielelläni pian takaisin ja erilaiset erasmus- sekä esc-ohjelmat kiinnostavat minua entisestään. Kaiken kaikkiaan harkka oli ikimuistoinen, juuri niin kuin arvelinkin.